

SläktKuriren

Nr 29. Årgång 49 (1/2014). Utg. dag 24/7 2014 Sporadiskt utgiven sedan 1965.

Släktföreningen fyllde 85 år 2010

Informationsblad för ERNBERG-EHRENBERGSKA SLÄKTFÖRENINGEN Chefredaktör: Ingemar Ernberg, tillika utgivare. Medarbetare Jonas Hök, Jan Ernberg m fl. Red:s adress: I. Ernberg, Smultrongränd 18, 18245 Enebyberg. Tel: 08/7688825. Fax: 08/7688825.

Enighet ger styrka, besegrar hindren och vinner ändamålet (förklaring se fotnot *)

Släktmöte Karlskrona

Lördag 23:e – söndag 24:e augusti 2014

Lördag kl 12.00 samling på Scandic hotell Skeppsgossegratan 2. Därefter besöker vi under eftermiddagen adresser som har släktanknytning, följt av släktmöte och middag. Söndag förmiddag åker vi buss till släktens gravar i Karlskrona och Augerum. Vi räknar avsluta i Karlskrona söndag ca. 13.00. Vi har preliminärbokad ett antal rum med specialpris på Scandic i Karlskrona som ligger i närheten av Johan och Gustafas hus. Hittills mer än 40 anmälningar. Ev sista minuten-bokningar, kontakta Jan Ernberg, jan.ernberg@home.se; tel 0705-46 76 36.

Mer information kommer att finnas på hemsidan <http://www.ernberg.info/>

I detta nummer: Kalendarium, Tidigare Släktmöten s.2; Medlemsavgift, Waldermarsudde s 3; Slottsmötena s.4; Hur vi hamnade i Karlskrona s 5; Mormor är vårt föredöme s 7; Släktboken vs 2.0 s 10; Släktrådet 2011-14 s 11; Blankett för meddelanden till föreningen s 12.

Hemsidan uppdateras kontinuerligt:

<http://www.ernberg.info/>

Skicka ev. synpunkter och förslag till Johan Ernberg <ernberg@ties.itu.int>

*"Bevingat ord" myntat av farbror Gustaf i samband med invigningen av Carlskrona-Wexjö Jernväg 1874. Tack vare sin okuvliga energi och även med stor personlig ekonomisk insats genomdrev farbror Gustaf förslaget, och i början av augusti månad 1874 invigdes järnvägen av Konung Oscar II, som för ändamålet gästade staden. Invigningsdagen firades på kvällen med illumination i staden. Samtliga fönster å fasaden till farbror Gustafs stora, mitt emot norra delen av Hoglands park belägna fastighet voro då upplysta medelst till färgen granatgnistrande röda lampor, varigenom man där kunde avläsa följande tänkvärda inskription /med antalet bokstäver precis motsvarande fönsterrutorna i fasaden: **"Enighet ger styrka, besegrar hindren och vinner ändamålet"**. Arrangemanget hade god effekt och en stor skara människor skockades utanför byggnaden för att betrakta skådespelet. Säkert var det en stor och lycklig dag för upphovsmannen.

Kalendarium

23-24 augusti, Släktmötet i Karlskrona, i korthet:

Lördag 23 augusti

Samling vid bopplatsen Scandic hotell, Skeppsbrogatan 2 mellan 12-12.30. Rundvandring med passage av Borgmästargatan, ”Spanska trappan”, Stortorget med Trefaldighetskyrkan (Tyska Kyrkan), Ronnebygatan 40 (Robert), Wictors hus, Drottninggatan 40 (Ludwigs address), Gustafs hus, Isacs hus vid Landbrogat, Borgmästarkajen till Gustafvas hus, inclusive kaffepaus. Därefter Släktens treårsmöte och middag.

Söndag 24 augusti

Busstur till Wämö kyrkogård (Johan, Gustafvas, Robert, Axels gravar), Ludwigs Råbacken, Augerum (Gustafs, Ludwigs, Wiktors och Isacs graver), Lyckeby (Roberts järnbruk). Avslut vid Scandic hotel, 13-tiden.

Vi har haft Släktmöten i Karlskrona tidigare: 1969 och 1996. 18 år sedan, så det var ett tag sen sist.

Tidigare Släktmöten

År	Datum	Lokal
1925	höst	Rosenbad
1930	höst	Högloftet, Skansen
1935	höst	Hotell Anglais
1940	höst	Hotell Royals festvåning
1945	höst	Hotell Gillet
1950	höst	Långa Raden, Skeppsholmen
1955	höst	Van der Nootska Palatset
1960	höst	Ängby slott
1965	höst	Skansens Nyloft
1969	6-7/9	Karlskrona
1970	5-6/9	Växjö
1975	30-31/8	Fostorp, Södermanland. Julita herrgård
1978	14-15/10	Grythyttans gästgivaregård
1981	26-27/9	Ludvigsbergs disponentbostad på Münchenbryggerierna
1984	21-22/9	Enebybergs gård, Danderyd
1987	17/10	Österbybruk, Uppland
1990	6/10	Confidencen, Ulriksdal
1993	21/8	Långa Raden , Skeppsholmen
1996	17-19/5	Karlskrona
1996	31/8	Enebybergs gård
1999	21-22/8	Lund
2002	17-18/8	Orrefors/Småland
2005	10-11/9	Köpenhamn
2008	29-30/8	Stockholm. Karolinska Institutet, Svenska Läkaresällskapet,
2011	27-28/8	Stockholm. Haga, Stortorget Gamla Stan och Tyresö

Medlemsavgiften

till släktföreningen är facila 50:-/år. Du kan också betala 150:- för en tre-års period, 2012-2014 (om du inte redan gjort det). En avgift/hushåll. **Postgiro nummer 484 72 55-9**, Ernberg-Ehrenbergsska släktföreningen.

För frågor om medlemskap och avgifter kontakta kassören Annika Alm-Ekman.

Hennes telefonnummer är 08/6533090

E-post adress annika.almekman@bredband.net

Adress: Fleminggatan 56, 112 45 Stockholm

Mellanmötesträff

Slottsträff med picknick (picnic) Waldemars Udde
Ägde rum lördag 24 augusti 2013 kl 13.00

Släkten samlades utanför Waldemarsudde på sjösidan för Boule-spel, tips-promenad, picknick och besök på museet för de som önskade.

Gunilla, Annika Bergström och Eva Virgin. Gunilla Tideholm ordande tipspromenad. Jonas Hök samlar sig för Boule-match.

Annika Alm-Ekman (som vann Tipspromenaden – inte första gången) och Kristina Åkerman-Claesson. Michael Bergström med superboule, Ingrid Gerdin vågar inte titta.

Ellen Tideholm och Gunilla Tideholm. Prisutdelare med Boule-mästaren 2013.

Bra återväxt. Liam Tourle (son till Karin Tourle Ernberg), 3 månader från Sydney, och Anton 7 månader med mamma Ylva Bergtass (f Ernberg).

“Släktens slott” – minimellansläktnöten

Sedan 1994 har vi besett många av Stockholms-traktens slott, där vi avhållit regelbundna "Slottspicknickar" enligt följande. Saknas det något slott – bra att veta inför 2015?

- 1994 20/8 Hagaparken
- 1995 19/8 Drottningholm
- 1997 23/8 Hässelby slott
- 1998 22/8 Ulriksdals slott
- 2000 26/8 Steninge slott
- 2001 25/8 Häringe slott
- 2003 23/8 Tyresö slott
- 2004 4/9 Svartsjö slott
- 2006 2/9 Uppsala slott
- 2007 26/8 Rosendals slott
- 2009 29/8 Edsbergs slott
- 2010 28/8 Sturehofs slott
- 2012 15/9 Stockholms slott
- 2013 24/8 Waldemarsudde

Hur vi hamnade i Karlskrona

(med viss poetisk frihet) av Ingemar Ernberg (bygger på efterforsningar främst av min farfar Jarl Ernberg, av Jan Ernberg, Jonas Hök och mig själv).

Många av Er har hört och läst historien förut. Den om hur vår släkt fick en märkvärdig start i Karlskrona för drygt 200 år sedan. Detta är en populär sammanfattning, för att det skall bli lättare att orientera sig bland detaljerna för de som kommer med till Karlskrona, och för att ni som inte är med skall tänka på oss.

Ingemar Ehrenberg flyttar från Ernhylta till Karlskrona

Det var under konung Gustav den III:s tid. Kungliga enväldet hade nyligen återinförts, med folkets rätt goda minne då man var trött på adelns maktutövning. Det var svåra år för bönderna, dåliga skördar, svält, farsoter härjade (särskilt smittkoppor och rödsoten – en dödlig dysenteri), krigshot förelåg och till råga på all försökte de kungliga fogdarna ta ut mer skatter och stävja hembränningen – ett av de få tillfälliga glädjeämnen. Bondsonen Ingemar Persson (1748-1844) flyttade från fädernesgården mitt i Småland till storstaden Karlskrona vid mitten av 1770-talet. Ingemar kom från hembygden i Ryssby socken nära Ljungby, där hans förfäder brukat jorden i åtminstone 100, sannolikt många 100 år. Kanske var de där under Dackeupproret 1542. Ingemar hette Persson efter sin far Per Ingemarsson (1696-1770) från Ernhylta, och så hade de växlat namn generation efter generation: farfar Ingemar Persson från Persatorp nära Ernhylta, Per Ingemarsson osv (verkliga Ingemarssöner alltså!). De kom alla från en ganska obördig trakt, Kånna socken invid Ryssbysjön nära Målilla (nu mest känt för speedway!), mest stenig, kuperad mark som var svårodlad. Idag djupaste granskog, i vilken man ser de gamla mossiga stenmurarna från Ingemars dagar. Man förstår att Ingemar och hans två syskon (Carl Ehrenberg! och Anna) tyckte det var svårt att livnära sig på ett åttondels mantal, utan sökte arbete på annat håll, när fadern Per hade avlidit. Hans hustru (He)Lena överlede honom med 37 år till 1807, utflyttad till närliggande Bäcks skattegård tillsammans med dottern Anna. Anna fick en son Johan (Johannes) Ernberg! (1776-1830, fader okänd), gift med Stina Bengtsdotter, 1785-1823. De fick två barn Lina Kajastina ("Kita") Johannesdotter Ehrenberg (1816-1891) och Bengt Ehrenberg (1819?-1884), vilka båda emigrerade till Minnesota och i sin tur fick tio! barn (Ehrenberg och Berglund) tillsammans (se Släktkuriren nr 25 2010).

Ingemar bildar familj, Gustava föds. Oro i namnfrågan.

Ingemar utbildade sig på varvet i Karlskrona till snickare och sedermera till den ganska unika specialiteten bälgmakare, inom vilket skrå han sedermera titulerades mästare. Han gifte sig med Elin Andersdotter (1747-1798) 1775 i samband med flytten till Karlskrona, där de smångom kom att bosätta sig i ett rätt rymligt hus "med havsutsikt" på Lilla Björkholmen, som nog inte finns kvar – inte så långt från Scandic Hotell där vi kommer att bo under Släktnötet. Han hade vuxit upp på Errrnhylda, som det kanske uttalades på småländsk blekingska. I takt med tiden och när man drogs upp från gården med rötterna så övergav man den bondska växel-namntraditionen. Redan fadern Per hade kallat sig Erhenberg på senare år efter nya torpet sitt, som han flyttat till från Persatorp 1750. Det uttalades nog Errnberg, och kunda stavas lite hipp som happ, som framgår av att man redan växlat mellan Ernberg (Johan) och Ehrenberg (Carl och Bengt). Man skrev inte sitt namn så ofta på den tiden. Så därav blev det både Ehrenberg och Ernberg uttolkat från talspråket. Elin fick fem barn på åtta år, varav ett tvillingpar (Peter och Petronella). Alla dessa kom att heta Ehrenberg. Yngst av dem var Gustava (1785-1865). Bröderna Peter och Gustav omkom i 20-årsåldern, Petronella

halvårsgammal som spädbarn. Äldsta dottern Helena Maria gifte sig Rydell och flyttade till Norrköping.

Gustava gifter sig i Storkyrkan Stockholm

Nät Gustava fyllt 26 år gifte hon sig med Johan Pettersson (1784-1860) från Ljuders socken i Småland. Då hade pappa Ingemar hunnit bli änkeman och flyttat först till äldsta dottern Helena (gift Rydell) i Norrköping (där Ingemar var byggmästare och sedan spinnmästare, liksom svärsonen Rydell) och sedan till Stockholm, där han blev vaktmästare i Sjöassuranskompaniet och sedermera vid Rådhuset vid Stortorget (Gamla Stan). Därför kunde bröllopet ordnas hos pappa Ingemar i Stockholm i Storkyrkan den 28 juni 1812 (102 år före mordet i Sarajevo). Ingemar var vid det laget en respekterad karl, belönad med kunglig medalj och utanför Storkyrkan stod den välgjorda obelisk vars uppbyggnad han lett några år tidigare, 1799. Ute i Europa rasade Napoleon-krigen.

Gustavas Johan kommer från Växjö-trakten

Medan Gustava var född i Karlskrona så flyttade Johan dit i tjugoårsåldern på egen hand från gården Lilla Vida i Ljuder, nära Växjö, där han växt upp med sina två syskon (ytterligare två, Kerstin och Peter hade avlidit som nyfödda): Lena (1786-1867) och Jacob (1795-1854). Då var pappan död sedan flera år. Man undrar vad som hänt på gården, eftersom Johan var äldste sonen och Jacob då bara var 10 år. Kanske Lena gift sig med någon som kunde överta bonnstället? Även Jacob flyttade till Karlskrona – senare - och blev köpman där. Johans far var Peter Gummeson (1752-1797) från Ugnanäs i Lessebo, där också dennes far Gumme Nilsson och farfar Lars Nilsson varit bönder först på Germundsgården och sedan Storegården. Peter köpte upp sig från Lilla Vida till att bli hemmansägare på Hässle Sörgård. Johans mor var Ingjerd Pehrsson från Grisnäs (kanske upprinnelsen till Släktramsan om ”Grisamåla”, som inte precis skönmålar bonnlivet). Alla dessa Johans manliga förfäder var gifta minst två gånger var, så nog borde det finnas en hel del släktgener kvar i Småland (Johans momor Kerstin Månsdotter på Grisnäs fick nio barn, varav dock bara tre överlevde spädbarnsåren).

Gustavas och Johans familj bildas i Westervik

Just innan bröllopet flyttade de unga två från Karlskrona till Westervik. Dit återvände de nu för att Johan skulle sätta upp sin verksamhet som buntmakare/körsnär. Johan hade genomfört sin utbildning 1806-12 till mästare inom buntmakar- eller körsnärsyrket i Karlskrona. Examen avlades 1812 bl a med det remarkabla mästarprovet ”Elefantmattan” som är utställd på Kulturen i Lund. Men Johan fick inte mästarpriviligier i Karlskrona. Körsnärsbranschen ansågs överetablerad så familjen fick rulla iväg med häst och vagn till Westervik, där de etablerade sig i den Widinghofska gården (som revs i mitten av 1900-talet). Här föddes de äldsta bröderna, Robert (1813-1887) och Gustaf (1815-1904). Genom påtryckningar och hjälp av släktingar med visst inflytande kunde familjen återvända till Karlskrona 1815, där Johan då fick överta en ”etablering” efter en annan körsnär. Verksamheten förlades till Stortorget. Det gick ömsom bra, ömsom uruselt. Där såldes läderarbeten, västar, seldon, sadlar, men också pälsar bl a från varg, som fortfarande fanns att jaga i trakterna. Senare såldes också brännvin, och då gick verksamheten bättre.

Också alla barnen....

Gustava var ständigt gravid och födde 11 barn på 17 år, minst ett varannat år*). Tio nådde vuxen ålder, Amalia dog dock ogift redan 23 år gammal. När de yngsta var små kunde de

äldre bröderna hjälpa sina åldrande föräldrar på många sätt, bl a med pengar. Gustaf och Robert gjorde redan tidigt lysande affärer. Huset vid Borgmästarkajen köptes med sönernas hjälp åt Johan och Gustafva. De kunde också ekonomiskt bistå de yngre bröder som fick studera i Lund, Knut och Ludvig.

*) Carl 1816-48, Charlotte 1818-86, Amalia 1820-43, Knut 1822-1907, Folke (tvilling) 1824-24, Augusta 1824-78, Victor 1826-91, Ludvig 1827-98, Isac 1830-80.

Mormor är vårt föredöme

När Iduns medarbetare fil. kand. Ulla Alm, f. Wohlin, med förkrossande energi kastar sig in på föredragsturnéer, sköter Lärarinneförbundets tidning och ändå hinner med hem, man och en baby, så vet man varifrån hon fått sin anda och stil. Det är hennes mormor, Agnes Ernberg-Magnell, som givit arvet och som därför blir föremål för Ulla Alms medryckande skildring i Iduns artikelserie (1935, nr 48). Insänt till Släktkuriren av Annika Alm-Ekman, Ullas dotter, och renskrivet av Jonas Hök

Hon var en mild och duktig husmor, hon var familjens medelpunkt, hon tjänade extra hushållspengar med graciösa blomstermålningar och hon debuterade som författarinna vid 80 års ålder.

Agnes Ernberg-Magnell (1848-1928)

”SLÄKTENS MÄRKLIGASTE KVINNA var allt Anna Katarina Olsén, det, ”brukade min mormor säga och berättade gärna om den vackra och ruschiga Anna Katarina, som bara 16 år gammal gifte sig med en ung fänrik i Karlskrona och i snabb följd skänkte honom fyra barn. Vid några och tjugo års ålder lämnades hon

ensam, då mannen drog ut i Napoleonkrigen och spårlöst försvann. Vål fick hon efter någon tid en liten ring av hans hår, på underliga vägar skickad henne genom det oroliga Europa, och ett bud som förtalte om avsändarens fångenskap i fiendeland. Sen blev det tyst i många och långa år. Fru Anna Katarina hade inte ett öre. Visserligen var hon en gång dotter till en av stadens rikaste köpmän, men en rasande eldsvåda i fädernegården brände inne penningkistan med de många stinna dukatpåsarna. Den övergivna Anna Katarina lät sig emellertid inte betryckas av svårigheterna. Hon startade en liten fabriksrörelse med tillverkning av skosmörja, levererade blanksvärta till hela svenska flottan i Karlskrona hamn, ja, även till engelska örlogsmän, och förtjänade så pass bra på affärerna att hon så småningom kunde köpa ett eget trähus vid Ronnebygatan i Karlskrona. Och hon chockade de goda stadsborna ytterligare med att – ehuru född ”fin dam” – stiga bittida upp på morgon och egenhändigt rödmåla sitt hus från tak till grund. När efter många år en viss krigare återvände till hemstaden med hedersvärja vid bältet men för övrigt just ingenting möttes han av en trofast och välbärgad hustru – som inom parentes sagt avvisat många friare under åren – och fyra välartade barn, som deras mor placerat i goda skolor.

Av de fyra barnen var en flicka och hon bråddes förvisso på mor Anna Katarina. Ännu 96-årig hade Emma – gift Ernberg – långa kastanjebruna flätor utan ett grått hårstrå i och som räckte henne en bra bit över midjan. Men hon uppskattade på inget vis att folk ständigt förvånade sig över hennes rödblommiga hälsa. ”Också när jag ligger på min bår,” utbrast hon misslynt en gång ”kommer de väl stickandes och säger ”Kors vá Emma ser frisk ut.”

Emma Ernberg hade i sin tur en dotter, som i den sentida berättarens ögon obetingat framstår som släktens märkligaste kvinna, fastän hon väl aldrig skulle gått med på det själv – min mormor A g n e s E r n b e r g - M a g n e l l. Om hennes barndom kan man läsa i den muntra boken ”Glada minnen från 1850-talets Karlskrona”, med vilken hon debuterade vid 80 års ålder och förlamad efter ett slaganfall. Men mera därom senare. Som ung flicka gifte sig Agnes Ernberg med lotslöjtnant Jakob Lundkvist och under sex års äktenskap följde hon honom ständigt på hans tjänsteresor med lotsfartyget, iklädd pojkkläder och med arbete ombord som lättmatros och löjtnantens kajutvakt – något ovanligt och ganska anstötligt för den tiden. Men det var lyckliga år på kryss i den småländska skärgården, lyckliga år, som bryskt ändades med den unge makens död. Som änka återvände Agnes Ernberg till landbacken. Hon började syssla med översättningar av utländsk litteratur, hade förträffligt språköra och språkminne, ehuru hon endast genomgått 1800-talets vanliga flickpension, där det lärdes en smula franska, skönskrivning på griffeltavla och klaverspel – för övrigt bara handarbetades tambursöm och vitbroderi lämpligt till mamelucker. Hon sysslade alltså med översättningar, tills hon en dag mötte sitt öde på en ångbåtsbrygga vid västkusten.

Den länge, ståtliga kaptenen Carl Magnell var på båtferd runt svenska kusten på väg mot Göteborg, då han vid en oansenlig brygga, där båten lade till helt kort, blev varse en obekant, skrattande dam, fascinerades spontant, samlade ihop sina kappsäckar och steg i land. Var hon verkligen så vacker?, frågar någon. Nej, Agnes Ernberg var knappast vacker, nog mera ful än vacker, men hon frapperade med sitt röda hår, sin charmanta figur och gnistrande livliga sätt. Det blev också giftermål av och efter några år finner vi numera Agnes Magnell som hustru på en ödlig gård i Kolmården, dit kaptен Magnell dragit sig tillbaka från den aktiva militärtjänsten, och som mor till fyra små döttrar.

Timmergata gård låg högt uppe i det vilda Kolmården med tät och dyster skog som vakt kring knutarna – det var en mil med hästskjuts till närmsta granne. Denne hette föresten Nobel, var bror till den ”store Nobel”, som instiftat Nobelpriset. Det var mera sällan familjen Magnell brukade fara och hälsa på hos grannarna – det fordrades nämligen klart månsken, om man skulle våga ge sig iväg. Isoleringen var inte endast ganska tryckande i längden för en sprudlande och sällskaplig människa som Agnes Magnell, den var stundom rent av hotfull.

Så hände en gång att bygdens två mest ökända bärsärkar – uppeggade av ett gammaldags rus – trängde in i gården under hotfulla ”Vi ska sticka ihjäl kaptenen!” Under accompagnemang av gråtande jungfrur och småbarn sparkade de väldiga karlarna på den låsta dörren till kaptens rum, tills den bågnade, och skakade sina blänkande knivar i händerna. Men husets fru miste ingalunda sinnenärvaron. Hon nalkades och ropade med mildaste stämma: ”Kära vän, jag tror du blöder på handen. Kom och låt mig förbinda dig.” Och den store bärsärken som blödde en smula i handen lät sig beskedligt förbindas med hustruns finaste näsduk. ”Nu är ni trötta, stackars ni – kom och sov en stund under lönnen.” Överrumplade och betvingade av så mycken mildhet

och lugn lät de mordlystna sig ledas ut av husfrun och somnade under lönnen för att några timmar senare vakna i den eftersände länsmannens armar.

Med lagom list, humor och naturlig godhet klarade Agnes Magnell alla situationer. När några vilda sjömän på stöldturné fann frun och barnen ensamma på Timmergata och beredde sig på att väl utnyttja tillfället, undfågna hon dem så präktigt med mat och glada historier från sin egen sjömanstid att de lämnade gården mjuka till sinnes och utan att ha stulit en sak. Tillfrågade vid rannsakingen i Norrköping varför de skonat just Timmergatagården på sitt plundringståg genom trakten, blev också svaret: ”Så rar fru som där vá, kunde man ingenting ta.”

Timmergata gård

Blomsterkort av Agnes av celluloid

I ensamheten på Timmergata började Agnes Magnell måla. Skogs- och ängsblommorna som barnen stormade hem med, avslöjade för henne sin skönhet i dess vackraste och luftigaste skiftningar, hon målade dem med allt säkrare konstnärskap. Det var 1800-talet – hushålls-pengarnas glansperiod – och Agnes Magnell fick inte slantarna att räcka till för sitt nya stora intresse, till inköp av penslar och färg. ”Men det man vill, det kan man”, brukade hon säga och tillverkade sina färger själv: spenat till det gröna, rödbetssaft till det röda och en liten morkullsfjäder att måla med. Den skärhyade linnéan, som i ymnig rikedom slingrade sig över hela Kolmården, var Agnes Magnells älsklingsblomma.

Så småningom blev det bättre med materialet, hon började sälja sina målade kort till bokhandeln i Norrköping, och fick bra betalt. På den tiden var det brukligt, att man vänner emellan skänkte varandra kort som minnen, ynnestbevis och på högtidsdagar. Efterfrågan på Agnes Magnells blomsterkort blev allt större, ja en dag damp det ner ett erbjudande från en stor förlagsfirma i Stockholm, som föreslog målarinnan att bosätta sig i huvudstaden och mot betalning engagera sig uteslutande i förlagets tjänst. Nå, på 1800-talet gick det inte så lätt för en kvinna med aldrig så självständig natur och begåvning att fara ifrån make och barn för en självständig ställning och egen inkomst. Agnes Magnell stannade också där hon var, tills familjen några år senare då döttrarna började bli halv vuxna och den äldsta prompt skulle in på Tekniska Högskolan i Stockholm, där aldrig en kvinna släppts in förut, tillsammans bröt upp, sålde gården och flyttade till Stockholm definitivt.

Där fortsatte Agnes sin målning, helst sent på nätterna, när de sovandes tystnad gav henne ro – själv sjöng hon klart och oupphörligen medan hon arbetade. Evangeliska Fosterlandsstiftelsen och Barnens Dags-Eliasson var i många år hennes kunder och beställningarna blev så stora att hon snart lärde sig måla blommor ur minnet – utan modell. ”Ingen i Europa kan måla ängsblommor som Agnes Magnell”, brukade professor Kellerstedt, akvarellmålare och lärare vid Konstakademien, säga.

Men det var inte alltid penseln hon arbetade med på nätterna. Ibland grep hon pennan istället och berättelser och glada, ljusa sagor utan skrämmande troll och annat styggt, föddes på papperet för att sedan under signatur ”Agneta” dyka upp i den tidens populära barntidningar – Linnéa, För-gät-mig-nej, Folkskolans barntidning m. fl. – och stundom samlade i bokform fröjda barnbarnen, som börjat infinna sig. Även i Idun skrev hon ibland.

Med allt sitt konstnärliga arbete och författeri vid sidan om och utöver de husmoderliga plikterna, skaffade Agnes Magnell medel till sina döttrars studier och dansklänningar. Det var ett glatt och okonstlat ungdomsliv i det Magnellska hemmet. Men nöjena var förvisso inte det väsentliga – varenda en av döttrarna skulle ”bli något” ansåg deras mor. Redan under Timmergatatiden hade hon läst skolkurserna i samtliga ämnen med samtliga fyra döttrarna. När familjen flyttat till Stockholm kunde också flickorna placeras direkt i flickskolans högre klasser och äldsta dottern i tredje ring.

Artikelförfattarinnan Ulla Alm (1909-1999),
Agnes Ernberg-Magnells dotter-dotter

Ett nästan öververksamt liv – centrum för barn och stor släkt, den sammanhållande personligheten i denna släkt, målade, författande, utövande sina pedagogiska talanger också på barnbarnen – blev Agnes Magnell vid några och sjuttio år överansträngd och ett slaganfall gjorde henne till häften – vänstersidigt – lam. Med oförminskad andlig spänst fortsatte hon emellertid under sex års sjukdom att måla och skriva med den friska, ännu rörliga handen – en smula darrigare än förr kanske, men med samma konstnärlighet, kraft och humor som alltid varit henne utmärkande. 80 år gammal skrev hon ”Glada minnen från 1850-talets Karlskrona” – med undantag av sagoböckerna i hennes debutbok – och av alla vackra recensioner och lovord den inhöstade, minns jag särskilt omdömet: ”Hon ger en fläkt av levnadsglad ungdom som är betagande”. Ett sant omdöme – hon gjorde det – ty hon var ovanligt ung vid åttio år.

Ändå – kort efter sin författarsuccé somnade hon in för alltid. Och hon efterlämnade hos döttrar och dotterdöttrar en uppfordrande känsla av att de icke finge svika den tradition som släktens kvinnor uppburit.

Ulla Alm

Vacker, illustrerad och reviderad nytutgåva av Ernberg-Ehrenbergiska släktboken erbjuds digitaliserad på CD

Rekommenderas verkligen till alla, äldre som yngre, som födelsedagspresent, julklapp eller bara till familjearkivet!! Du kan ju skriva ut den och göra en vacker bokbinding efter egen smak. Jonas kan säkert tipsa om bokbindare. Kommer att finnas tillgänglig för inköp under Släktmötet.

Jonas Hök har donerat ett tryckt och vackert inbundet exemplar av ”nya Släktboken” till Släktarkivet: vackert grönt klotband med guldtext (se ovan). Jonas erbjuder nu alla att köpa en CD-skiva med hela den uppdaterade versionen, och skriver sålunda:

”En första utgåva av Ernberg-Ehrenbergska släktboken kom ut år 2005. Den finns nu i ett reviderat skick på CD-skiva med bilder och nytillkomna texter (såsom brev och bouppteckningar) från släktföreningens arkiv inlagda. Nyheter om våra anor som finns att läsa på Internet och i offentliga arkiv är också tillkomna.

För att väcka intresset hos mina barn för sin farmor Anna-Lisa Ernbergs rötter, har jag lagt in en biografi över min morfar, livmedikus Harald och hustru Anna Ernberg med familj och avslutar boken en biografi över min egen familj.

CD-skivan är typ CD-R, avsedd att läsas på en dator, innehållande summa 270 textsidor i A4-format. Den kan köpas för 150 kronor (inklusive frakt om så är aktuellt). Pengarna går till släktföreningen. Den som är intresserad av CD:n kan anmäla sig till ordföranden Jan Ernberg (08-758 08 92, eller jan.ernberg@home.se).

Det är möjligt för vem som helst att föra över innehållet på skivan till en dator (96 MB) och där t.ex. ta bort allt om livmedikusens och min egen familj och istället lägga in sina egna anor och familj. I släktföreningens databas Disgen finns alla detaljerade data för ”kalenderbitaren” om t. ex. exakta datum: dag, månad och år för födsel, vigsel och död. Disgen detaljer finns inte med på CD:n. De är tillgängliga på annat håll för den intresserade. Därför har jag reducerat dessa uppgifter i boken för att underlätta läsandet /Jonas Hök”

Protokoll från släktmötet 27 augusti 2011 i Haga Tingshus

1. Mötets öppnande

Jan Ernberg öppnar med påminnelse om släktens urmoder och anledningen till att vi samlas.

(Ingemar Ernberg utropar stolt att mötet numera är omlokaliserat till nya lokaler: Haga Tingshus för den blygsamma kostnaden av 3,6 milj kr per år.)

2. Presentation av deltagarna

Presentationsrunda med levnadsberättelser blandas med visst utrönande kring vem som egentligen är släkt med vem. Är man blå, röd, grön eller annan gren?

Deltagarlista bilagd original protokoll.

3. Val av ordförande vid mötet

Jan Ernberg valdes

4. Val av sekreterare vid mötet

Bernhard Bergström, Suppleant i Släktrådet. Michael Bergström var bisittare.

5. Protokoll från släktmötet 2008

Publicerats på hemsidan och genom utskick. Lägg till handlingarna. Bilaga finns

6. Verksamhetsberättelse

Se bilaga . Kort noterades: 50 deltagare på förra släktmötet. 7 protokollförda möten för släktrådet under förra perioden.

Bengt Ehrenberg rapporterar kring gravar i Karlskrona. Efterforskningar pågår efter några ännu icke funna gravplatser.

Hemsidan har utvecklats och förevisas senare av Johan Ernberg. Johans och Jonas Höks arbete hyllas

Tre släktkurirer har utkommit under perioden. Mötet tackar redaktören Ingemar Ernberg f
Verksamhetsberättelsen godkänns

7. Föreningens ekonomiska ställning

Samma medlemsavgift föreslås oförändrad och fastställs av mötet till 50 kr/familj (undersamma tak= samma adress)/år. I övrigt noteras ett underskott av verksamheten och samtidigt ett ökande kapital. Ekonomisk sammanställning finns som bilaga

8. Revisionsberättelse

Revisor Staffan Riben föredrar revisionsberättelsen och den godtas av mötet.

9. Släktrådets ansvarsfrihet

Ansvarsfrihet ges till släktrådet för föregående period. Släktrådet uppskattar detta faktum.

Valberedningen (Michael Bergström och Per Zetterqvist) föredrar förslag till val till följande treårsperiod:

10. Val av ordförande för nästa treårsperiod

Jan Ernberg valdes.

11. Val av ledamöter och suppleanter i släktrådet för nästa treårsperiod

Släktrådets ordinarie ledamöter omvaldes

Suppleant Ulla Överengen lämnar på egen begäran som suppleant efter lång och trogen tjänst. (Hon tilldelas Gustafvas Stora Diplom för sina insatser under den efterföljande släktmiddagen, då hon ej hade möjlighet att närvara vid förhandlingarna.)

Valberedningen återvaldes

12. Val av revisorer

Staffan Riben och Harald Ernberg återvaldes

13. Tyst minut för släktingar som avlidit under åren 2009-2011

Erland von Kock

Stig Claesson

Rut Cedrenius

Rune Tideholm

Jarl Ernberg

Cecilia Danielson Norings make Lennart

14. Övriga frågor

Nästa år kanske vi kan fira 200 års Gustafvas och Johans giftermål i Storkyrkan i Stockholm

Humleska huset finns i Karlskrona, med anöedning av fråga om Matilda Humle

Önskemål framförs kring vidare forskning av Humle i vår släkt.

Eventuellt pågår digitalisering av glasfotografier från slakten av Karlskrona Museum

15. Mötet avslutas

Mötet avslutas 13.42 varpå kaffe och förfriskningar serveras och hemsidan visas.

www.ernberg.info

Släkträdet 2011-2014

Funktion/ Namn

Gren

Adress/ Tel nr

<u>Ordinarie</u>		
Jan Albert Victor Ernberg, Ordförande.	Victor	Näsbydalsvägen 6,14tr, 18131 Täby. Tel 08/758 08 92; 0705-46 76 36
Annika Alm-Ekman	Robert	Fleminggatan 56, 11245 Stockholm. Tel 08/65333090, 08-500 400 55
Bengt Gustaf Ingemar Ehrenberg	Gustaf	Bokvägen 7, 3tr, 37143 Karlskrona. Tel 0455/23732
Ingemar Torsten Ernberg	Ludwig	Smultrongränd 18, 18245 Ene- Byberg. Tel 08/768 88 25
Michael Anders Bernhard Bergström	Ludvig	Rutger Fuchsgatan 1, 4tr 11667 Stockholm. Tel 08/7955858
<u>Suppleanter</u>		
Jonas Hök (adjungerad)	Ludvig	Kapellgatan 8, 18531 Vaxholm Tel 08 - 500 932 30
Jan Anders Lennart Ehrenberg	Gustaf	Burträskgatan 23, 16221 Vål- lingby. Tel 08/874717. Landet 0246/24108
Hedvig Eleonora Gunilla Tideholm, f. Hederstierna	Victor	Olshammarsg 60, 4 tr. 12476 Bandhagen. Tel 08/860025. Landet 0152/45330.
Per Fredrik Olof Zetterqvist.	Ludvig	Strandvägen 29B 135 62 Tyresö tel. 08/312063
Cecilia Cederström	Robert	Skolgatan 7. 758 32 Uppsala. Tel 018/107223.
Johan Ernberg	Ludvig	Starrängsringen 7, 115 50 Stockholm 08-559 12 318; 0581-66 00 27
Erik Hamberg	Ludvig	Walleriusvägen 9, 752 36 Uppsala. Te 070-530 62 25
Patrik Ernberg	Ludvig	Budbärvägen 59 123 54 Farsta Stockholm.
Kristina Åkerman-Klaesson	Ludvig	Tengdahlsgatan 40, 11647 Stockholm. Tel 08/6431064.
Peter Brückner	Ludvig	Tel 0033 6 74800424
Bernhard Bergström	Ludvig	Sickla allé 13G, 131 65 Nacka

Revisorer

Staffan Riben

Harald Ernberg, suppleant

Valberedning

Michael Bergström

Per Zetterqvist

Medlemsavgiften till släktföreningen är facila 50:-/år. Du kan också betala 150:- för en tre-års period, 2015-2017 (om du inte redan gjort det). En avgift/hushåll. **Postgiro nummer 484 72 55-9**, Ernberg-Ehrenbergiska släktföreningen.

För frågor om medlemskap och avgifter kontakta kassören Annika Alm-Ekman.

Hennes telefonnummer är 08/6533090

E-post adress annika.almekman@bredband.net

Adress: Fleminggatan 56, 112 45 Stockholm

Uppgifter till ADRESSREGISTER, SLÄKTREGISTER/SLÄKTTAVLOR

E-post adress:.....

Adressändring:

Namn:.....Adress (ev ny):.....

Postnr:.....Ort:.....

Land:.....Telefonnr (hem):..... Ev

övriga tel nr (fax-nr, arbete, landet osv):.....

Namn och adress till släktingar som borde få kallelse , Släktkurir m m (och sannolikt inte fått så):

Ifylles av mor- eller farföräldrar, föräldrar eller omtänksamma syskon, kusiner eller dylikt. Namn, födelsedatum och föräldrar, **nyfödda 2011 -**, som jag känner till:

Sänd denna sida till adress: Ernberg-Ehrenbergiska släktföreningen, attn: Jan Ernberg, **Postadress: Näsbydalsvägen 6, 14 tr, 18331 Täby; tel 08/758 08 92; jan.ernberg@home.se**